

Å SITTE I LANDSSTYRET

Innhold

- Side 3:** **Om Forbundet som organisasjon**
Forbundets formål
Organisasjonsstrukturen
- Side 6:** **Forbundets eksterne strukturer**
Norske Studenters Kristelige Forbund («Huskomiteen»)
World Student Christian Federation («Verdensforbundet»)
Forbundsvennene
- Side 8:** **Om Landsstyret**
- Side 10:** **Å sitte i Landsstyret**
- Side 11:** **Å skape en god organisasjonskultur**
Om «organisasjonskultur»
Gratulerer – du er nå en rollemodell!
Ti bud for en god organisasjonskultur
- Side 14:** **Møterepler**
Innkalling
Sakene på sakslista
Saksbehandling
Å tegne seg til debatten
- Side 18:** **Ansatte**
Landsstyret som arbeidsgiver
Generalsekretær
Organisasjonsrådgiver
Eiendomsforvalter
Personalkomiteen
- Side 21:** **Praktisk informasjon**
Kontaktinformasjon
Møteplan
Forfall
Reisedekning
- Side 22:** **Vedlegg**
Lover for NKS
Arbeidsprogram 2015-2017
Prinsippprogram
Teologisk plattform
Kjønnsrettferdig plattform
Grunnlagsdokument for Palestinaengasjement
Arbeidsinstruks generalsekretær
Arbeidsinstruks organisasjonsrådgiver
Retningslinjer mot seksuell trakassering

Om Forbundet som organisasjon

Forbundet er en organisasjon. En vanlig definisjon på en «organisasjon» er:

To eller flere mennesker som arbeider sammen og utfører oppgaver for å oppnå et mer eller mindre klart definert mål. Dette innebærer en formalisering med fordeling av arbeidet for at samarbeidet skal gi mest mulig effekt.

Forbundets formål

En organisasjon skal altså ha «et mer eller mindre klart definert mål». For Forbundets del er dette målet ganske klart definert. Det er det vi finner i *formålsparagrafen* vår, som er den aller første paragrafen i lovene våre:

§1 Formål

Norges kristelige studentforbunds formål er å vekke og styrke kristen tro og identitet blant studenter, barn og unge, samle dem om arbeid for Guds rike, blant annet gjennom gudstjenesteliv, sosiale, politiske og kulturelle oppgaver til en felles innsats for fred, rettferdighet og likestilling.

Formålsparagrafen er, som navnet antyder, selve *formålet* til Norges Kristelige Studentforbund. Formelt sett er dette grunnen til at Forbundet eksisterer. Alle videre vedtak og alt arbeid vi gjør må på ulike vis kunne ses som en forlengelse av denne.

Men hva står det egentlig i denne paragrafen? Hvis vi forsøker å bryte ned formålsparagrafen i litt mer leselige former finner vi:

Målgruppe:

«Studenter barn og unge»

Et todelt mål:

Det misjonerende oppdraget – «styrke kristen tro og identitet»

Det sosiale oppdraget – å arbeide for «Guds rike», presentert som noe som skjer her og nå: «fred, rettferdighet og likestilling».

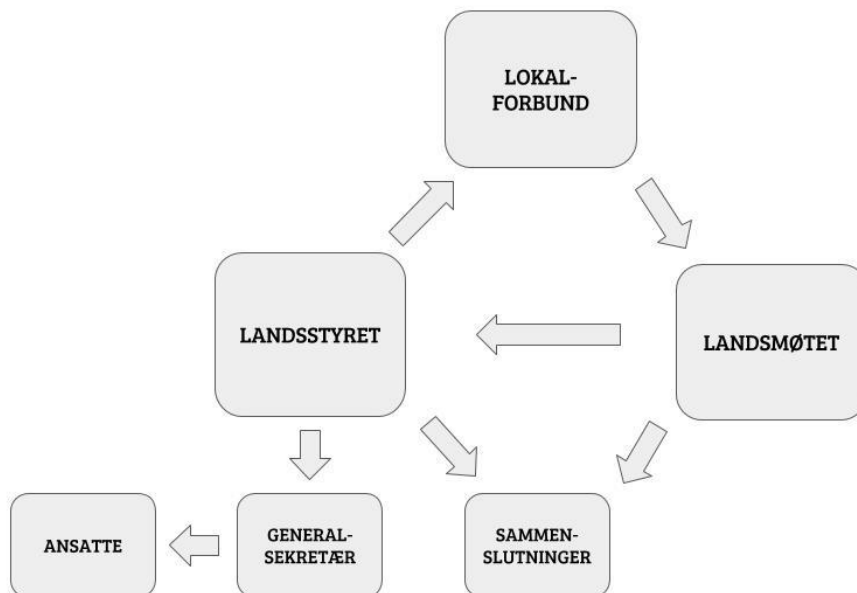
Kjerneoppgaver/arbeidsmåter:

«Gudstjenesteliv, sosiale, politiske og kulturelle oppgaver»

Organisasjonsstrukturen

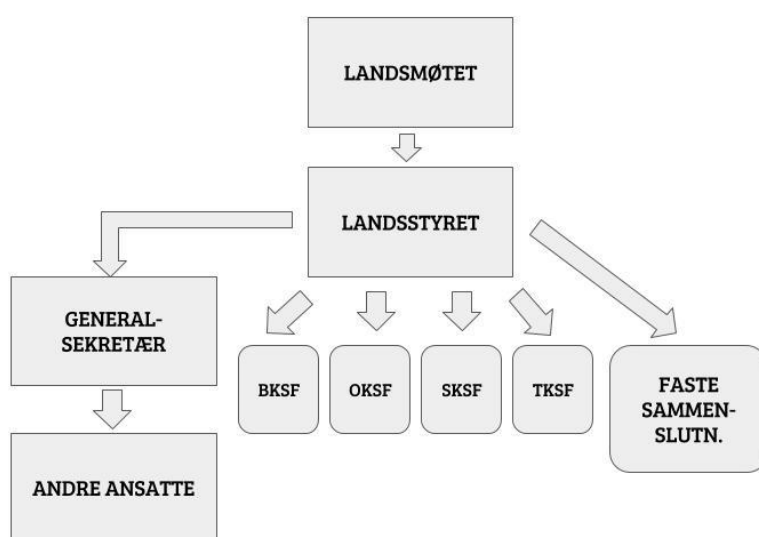
Forbundets *organisasjonsstruktur* er reisverket som bestemmer hvordan organisasjonen ser ut. Det er våre møter, styrer, utvalg og stillinger som alle representerer oppgaver som må gjøres.

Organisasjonsstrukturen avgjør hva den enkelte skal – og ikke skal – ha ansvar for å gjøre. Den skal sørge for at vi får gjort mest mulig, at vi slipper å gjøre ting flere ganger, og koordinere arbeidet som gjøres i ulike deler av Forbundet. Forbundets organisasjonsstruktur kan tegnes opp på ulike måter. En variant ser slik ut:

Her ser vi at det er lokalforbundene som styrer landsmøtet (fordi det er representanter fra lokalforbundene som har stemmerett på landsmøtet), som instruerer landsstyret, som kan instruere lokalforbundene, som kan instruere landsmøtet.

For å få et bedre bilde av *landsstyrets* posisjon i organisasjonen mellom landsmøtene, kan denne modellen brukes:

Mellom landsmøtene har landsstyret fått sin instruks av landsmøtet, og kan instruere andre ledd i organisasjonen.

Første gang man møter et slikt organisasjonskart, kan det kanskje virke litt rart og fremmed. Det kan være greit å huske på at alle disse boksene består av forbundere som etter beste evne gjør en spesifikk jobb som medlemmene i organisasjonen har bedt dem om å gjøre for en tidsbegrenset periode.

Samtidig er det sånn at hver av boksene også er noe mer enn *bare* de individene som til enhver tid er valgt til å fylle dem. Man kan si at hver enkelt av boksene også har sitt eget mandat, sine egne regler, og bestemte begrensninger som man må ta hensyn til når man sitter i en av boksene. Hver enkelt boks representerer *noe mer* enn summen av individene som deltar i den til enhver tid.

Dersom Landsmøtet vedtar noe, er ikke dette bare et uttrykk for hva de femten individene på Landsmøtet det året mener. Det er det offisielle standpunktet til hele Norges Kristelige Studentforbund. Om Landsmøtet vedtar en uttalelse mot potetdyrking, så er organisasjonen Norges Kristelige Studentforbund motstandere av potetdyrking, og skal jobbe mot dette.

Det er også sånn at dersom ett organ i Forbundet vedtar noe, er dette gyldige helt til det er vedtatt noe nytt som sier noe annet. Om Landsmøtet i 2017 vedtar uttalelsen mot potetdyrking, er dette gyldig også i 2018 og 2028 og 2258 – med mindre Landsmøtet vedtar at vi likevel er tilhengere av potetdyrking.

Dette gjelder selvfølgelig ikke bare uttalelser om ting vi mener. Det gjelder også alle bestemmelser om hvordan vi skal organisere oss, hva vi skal jobbe med, og så videre.

Dersom Landsstyret i 2016 kommer fram til at studenter med fornavn som begynner på Q er sørgelig underrepresentert i styrer og utvalg i Forbundet, og derfor vedtar at det i alle faste sammenslutninger skal være minst 50 % studenter med fornavn som begynner på Q, så gjelder dette også i de påfølgende landsstyreperiodene.

Forbundets eksterne strukturer

NSKF/Huskomiteen

Norges Kristelige Studentforbund (NKS) har en søsterorganisasjon. Den heter Norske Studenters Kristelige Forbund (NSKF). Fram til 1970-tallet eide NKS selv noen eiendommer (Universitetsgata 20, Singsakerbakken 13 og Haugtun). NSKF er skilt ut fra NKS for å ta seg av eiendomsdriften. Tanken var både at studenter i styrer og stell i Forbundet skulle få konsentrere seg om studentaktiviteter heller enn drift og vedlikehold av eiendommer, og å sikre et langsiktig perspektiv på de store verdiene som ligger i eiendommene våre.

NSKFs formål er:

Norske Studenters Kristelige Forbund (NSKF) eier og forvalter eiendommer til beste for Norges Kristelige Studentforbund (NKS). (§ 1)

Rettesnor for HKs virksomhet skal være formålsparagrafen i NKS lover:

«NKS formål er å vekke og styrke kristen tro og identitet blant studenter, barn og unge, og samle dem om arbeid for Guds rike, blant annet gjennom gudstjenesteliv, sosiale, politiske og kulturelle oppgaver til en felles innsats for fred, rettferdighet og likestilling.» (§ 2)

Siden opprettelsen av NSKF har eiendomsmassen vokst betraktelig, og NSKF sitter i dag på forbundskollektiv i Bergen, Oslo og Trondheim, i tillegg til flere hybelhus som ikke er forbundskollektiv, og noen næringsbygg.

Det aller meste av Forbundets årlige inntekter kommer fra NSKF. Forbundet får i underkant av 200 000,- kroner årlig i renter på et lån NSKF har hos NKS. I tillegg er det NSKF som lønner generalsekretær og organisasjonsrådgiver, og står for kontorlokaler og –utstyr for de ansatte. Totalt er de årlige overføringene fra NSKF til NKS i underkant av 2 millioner kroner.

NSKF ledes av et styre som heter «Huskomiteen». Det er landsstyret i NKS som velger medlemmene av Huskomiteen. I tillegg har NKS en representant i arbeidsutvalget til Huskomiteen. Dette er nå, og tradisjonelt, generalsekretær.

NSKF har en ansatt eiendomsforvalter som drifter eiendommene i det daglige.

Styreleder i NSKF er Olav Nomeland. Han har vært styreleder helt siden opprettelsen av NSKF.

NKS «kontrollerer» NSKF gjennom å velge hvem som skal sitte i Huskomiteen. Utover valgene, driftes NSKF uavhengig av Forbundet. Landsstyret i NKS har altså ingen direkte innflytelse over arbeidet i NSKF. Dersom landsstyret har innspill til NSKF, tas disse via generalsekretær, som tar det med til møtene i Huskomiteen.

Landsstyret og Huskomiteen skal ha ett felles møte i året.

World Student Christian Federation

Forbundet er med i den internasjonale økumeniske føderasjonen World Student Christian Federation (WSCF), som vi ofte kaller «Verdensforbundet». WSCF er enda eldre enn Forbundet, og grunnleggerne av Forbundet (opprettet i 1899) var faktisk med å opprette WSCF i 1895, noen år før Forbundet ble grunnlagt. Medlemskapet vårt er nedfelt både i lovene våre og i Prinsippprogrammet vårt. Medlemskapet her er altså en viktig del av vår identitet.

WSCF har medlemsorganisasjoner i omtrent 100 land over hele verden. WSCF er organisert i 6 regioner: Afrika, Asia og Stillehavet, Europa, Midtøsten, Nord-Amerika og Sør-Amerika. Forbundet er dermed en del av WSCF-Europa, som vi ofte omtaler som «Europaforbundet». Hver av disse regionene har en ansatt. I tillegg er det et hovedkontor («Inter-Regional Office») i Geneve, der generalsekretæren i WSCF er plassert.

WSCF har et General Assembly (tilsvarende vårt landsmøte) hvert fjerde år. Mellom disse møtene ledes organisasjonen av en Executive Committee (Ex-Co, tilsvarende vårt landsstyre), der to representanter for hver region, samt alle ansatte, er medlemmer.

Forbundet er gjennom WSCF også en del av Nordic-Baltic Cooperation Council (NBCC), en samling av forbundene i Norden og Baltikum. NBCC skal ha et eget styre og skal arrangere såkalte vinter- og sommermøter hvert år (en slags internasjonal forbundshelg), på omgang mellom medlemsorganisasjonene. Det har imidlertid ikke vært aktivitet i NBCC på flere år.

Forbundsvennene

Etter fylte 34 år, kan man ikke lenger være vanlig medlem av Forbundet. Da kan man være «forbundsvenn». Forbundsvennene er støttemedlemmer som betaler en medlemskontingent hvert år. Forbundsvennene er ikke valgbare til verv i Forbundet, og har ikke stemmerett eller annen formell innflytelse over organisasjonen.

De kan imidlertid være en god ressurs for lokalforbund og landsstyret, som innledere, ordstyrere eller annet.

Det har periodevis vært fast aktivitet blant forbundsvennene, både i regi av Forbundet, og på forbundsvenners egne initiativ.

Om Landsstyret

Landsstyret er det øverste organet i NKS mellom landsmøtene. Landsstyret består av 1-2 representanter fra hvert lokalforbund, 3 representanter som er direkte valgt av landsmøtet, som er landsstyrets arbeidsutvalg (AU).

Landsstyret er den øverste ledelsen i Forbundet mellom landsmøtene. Her sitter representanter for alle lokalforbundene, i tillegg til tre personer (Arbeidsutvalget, eller «AU») som ikke er valgt for å representere noe lokalforbund, men bare jobber med Forbundet på nasjonalt nivå.

Landsstyrets sammensetning og oppgaver er definert av NKS' lover. Der er hovedoppgavene for LS beskrevet slik:

§15.2 Ansvar for organisasjonen

Det tilligger landsstyret å

- a) utvikle organisasjonen*
- b) holde jevnlig kontakt med lokale forbund*
- c) foreta offentlige markeringer*
- d) motta jevnlig rapport fra leder for faste sammenslutninger*
- e) ivareta kontakten med andre organisasjoner i kirke og samfunn*
- f) ivareta organisasjonens internasjonale relasjoner og internasjonalt engasjement*
- g) oppnevne NKS-representanter i WSCF's besluttende organ*
- h) oppnevne medlemmer til Huskomiteen for Norske Studenters Kristelige Forbund*
- i) oppnevne leder av alle faste sammenslutninger*
- j) velge en fast vararepresentant til AU blant landsstyrets medlemmer. Når vara til AU fungerer som AU-medlem, skal dennes vara ta plass i LS.*

Landsstyret er bundet av alle vedtak på landsmøtet (inkludert lovene og grunnlagsdokumentene), og får gjennom *Arbeidsprogrammet* som vedtas på landsmøtet sin direkte instruks for hva det skal jobbe med gjennom perioden.

Landsstyret er arbeidsgiver for de ansatte, de foretar ansettelser og vedtar arbeidsinstrukser. Landsstyret velger medlemmer til faste sammenslutninger.

Merk at landsstyret kan instruere lokalforbund. Vanligvis er imidlertid Landsstyret forsiktige med å pålegge lokalforbundene oppgaver direkte, men det er ikke uvanlig at landsstyret oppfordrer lokalforbundene til å utføre ulike oppgaver. Eksempler kan være at landsstyret vedtar at det skal være en nasjonal vervekampanje, og oppfordrer lokalforbundene til å stå på stand i denne perioden; eller at landsstyret har bestemt at Forbundet skal delta i en kampanje for en bestemt sak, og oppfordrer lokalforbundene til å gjennomføre aktiviteter i forbindelse med denne kampanjen.

Landsstyret kan *ikke* overstyre vedtak på de lokale årsmøtene, så lenge disse er i tråd med de reglene som gjelder i Forbundet. Landsstyret har f.eks. ingen myndighet til å bestemme hvem som skal sitte i de lokale styrene.

Arbeidsutvalget (AU)

AU består av leder, 1. nestleder og 2. nestleder. I tillegg sitter generalsekretær i AU som sekretær. AU er en del av LS, der medlemmene ikke er nominert fra noe spesielt

lokalforbund, men «bare» har som oppgave å være den valgte ledelsen for Forbundet på nasjonalt nivå.

AU møtes 2-4 ganger i måneden, og tar seg av alle de mindre sakene som dukker opp mellom LS-møtene, følger opp LS-vedtak, og forbereder de kommende LS-møtene.

Kjerneoppgaver for LS:

- Kontaktpunkt mellom lokalforbundene
- Gjennomføre Arbeidsprogrammet, vedtatt av landsmøtet
- Planlegge og gjennomføre nasjonale kampanjer og arrangementer, og landsmøtet
- Organisasjonsbygging
- Følge opp faste sammenslutninger
- Holde kontakt med Huskomiteen
- Holde kontakt med samarbeidsorganisasjoner
- Markere Forbundets synspunkter i offentligheten
- Utgi AKT
- Økonomiansvar: Passe på at budsjettet overholdes og å fordele leieinntekter mellom lokalforbundene.

At dette er landsstyrets ansvar, betyr ikke at hele LS til enhver tid må gjøre alt dette. Landsstyret delegerer ofte arbeid til enkeltmedlemmer av LS, til AU, til leder eller til ansatte. Enten ved at oppgaver permanent flyttes til f.eks. en ansatt, eller ved at LS ber noen om å følge opp en konkret sak til neste møte. For eksempel er det praktiske arbeidsgiveransvaret fordelt til leder (for generalsekretær) og generalsekretær (for andre ansatte).

LS er et organ som ofte styrer de store linjene, heller enn på detaljnivå. Samtidig er LS et *arbeidende styre*. Det betyr at det forventes at medlemmene ikke bare bestemmer og delegerer, men også bidrar med praktisk arbeid, som å forberede saker til LS-møtene, bidrar til å arrangere Forbundshelg og Landsmøte, osv.

Å sitte i landsstyret

Som LS-representanter har dere fått et veldig viktig *tillitsverv* av organisasjonen. Det betyr at medlemmene i Forbundet har gitt dere ansvaret for å ivareta, drive, og bygge Forbundet det neste året.

Å ta på seg et tillitsverv innebærer å takke ja til et stort ansvar og viktige arbeidsoppgaver. Det innebærer at man for en gitt tid har tatt på seg å bruke av sin fritid for å gjøre en innsats for organisasjonen. Så det ligger en del ansvar og forventninger i å ha et slikt verv. Det er også en anledning til å bygge og forme en viktig organisasjon, til å lære masse om organisasjonsarbeid, og å ha mye gøy sammen med en gjeng fine folk.

Som medlem av landsstyret er du gitt makt og muligheter til å forme og utvikle Forbundet. Samtidig har ikke landsstyret full frihet til å gjøre akkurat som de vil. Landsstyret får sin *instruks* av landsmøtet – både det landsmøtet som nettopp har vært holdt, og av det landsmøtet har vedtatt tidligere.

Landsstyret er bundet av:

- NKS' lover
- Arbeidsprogrammet
- Grunnlagsdokumentene

Som representant i Landsstyret har du et tosidig mandat: Du skal ivareta ditt lokalforbunds interesser. Samtidig har du en mulighet og et ansvar for å se en helhet som kanskje ikke alltid er synlig fra ett enkelt lokalforbund. Først og fremst er ansvaret å ivareta Forbundet på nasjonalt nivå, etter de føringer som Landsmøtet har lagt.

Viktige oppgaver for en LS-representant:

- Møte opp på LS-møtene
- Si fra («melde forfall») så raskt som mulig om du ikke kan komme på møtet
- Lese sakspapirene før møtet
- Følge opp det du har tatt på det etter møtet, f.eks. forberede saker til neste møte
- Holde det lokale styret ditt oppdatert på arbeidet i LS – og omvendt

Å skape en god organisasjonskultur

«Organisasjonskultur» er et ord som har gått igjen mye i Forbundet de senere årene. Forbundets *organisasjonskultur* er kort oppsummert ”den måten vi gjør ting på i Forbundet”. Dette handler om *formelle ting*, som hvilke rutiner vi har for innkalling og referatføring, hvor strukturerte møtene våre er, hvor flinke vi er til å følge opp vedtak og så videre. Det handler også om *uformelle og sosiale ting* som hvordan vi behandler hverandre, hvor inkluderende vi er eller hvor flinke vi er til å la alle komme til orde. Også handler det mye om det som skjer *mellom den formelle og den uformelle sfæren*. Som i hvilken grad vi lar oss styre av vedtak i formelle fora eller av det de kuleste og mest høyrøstede studentene sier på forbundsfesten, hvilken respekt vi viser de (andre) som legger ned mye frivillig arbeid i valgte verv, eller i hvilken grad de som har verv lytter til og er i dialog med ”grasrota” i organisasjonen.

Vi har jobbet bevisst med å forbedre organisasjonskulturen fordi det ble slått fast i *Plan for organisasjonsutvikling* at vi hadde utfordringer her. Der heter det at:

NKS trenger en bedre organisasjonskultur. Dette handler om at vi må ha en selvforståelse av at vi er en formell organisasjon i tillegg til å være et sosialt miljø. Organisasjonskultur handler også om hva slags organisasjon og miljø vi ønsker å være. Vi ønsker tre grunnverdier som bærebjelker.

NKS skal være: Studentstyrt, demokratisk og inkluderende.

Gratulerer – du er nå en rollemodell!

Som landsstyrerepresentant har du et særlig ansvar for å skape og utvikle en god organisasjonskultur. Det er fordi du ved å sitte i landsstyret har blitt en *rollemodell* for andre forbundere. Ved å ha et slikt lederverv, har du plutselig fått mye *uformell makt*, både i lokalforbundet og i arrangementer i regi av landsstyret. Derfor må du ha i bakhodet at du alltid blir sett og hørt. Du er i stor grad med på å sette standarden for hvordan man oppfører seg i Forbundet, og hvordan vi ser på oss selv og hverandre i Forbundet.

Folk ser deg og lytter til deg. Antageligvis mer enn du tror. Uansett om det du sier er en glitrende analyse av Bourdieus maktteorier, drittslenging om maten på Forbundshelga eller en sleivete kommentarer om en annen forbunder, har det du sier betydning.

Hvis ledelsen klager på dårlig mat eller kjedelige innledninger under Forbundshelga, gjør snart ”alle” andre det også. Hvis dere gjør mangel på kaffe under Landsmøtet til et stort problem, vil snart alle andre tenke på det som et problem. Hvis ledelsen er negativ til programmet eller organiseringa på en konferanse, er vil den stemninga bre seg utover i rekkene. Og da blir det plutselig mye mindre kult å være på forbundsarrangement. For ikke å snakke om å være praktisk-gruppe eller innleder. Og motsatt: Om programmet skjærer seg, maten er brent og innlederen elendig, er det utrolig hvor lite det betyr dersom dere tar ansvar for å spre god stemning ved å snakke ned problemet eller å fortelle en vits.

Derfor har du et ansvar for å skape og ivareta en god organisasjonskultur. Om vi ønsker en inkluderende organisasjon, må de tillitsvalgte være de beste på å inkludere. Om vi vil at alle skal møte opp på tida innledningene og arrangement, kan ikke ledelsen komme ti minutter for seint. Om vi vil at alle skal hjelpe til med å rigge og rydde, må ledelsen gå foran som gode eksempler.

Ti bud for en god organisasjonskultur

1. Du skal ha tillit!

Organisasjonslivet bygger på tillit. For at en organisasjon skal drives effektivt, og være et godt sted å være, må vi stole på hverandre. Vi må ha tillit til at de som har fått et verv, skjøtter dette etter beste evne og de beste intensjoner. Når vi delegerer en oppgave til noen, må vi ha tillit til at den oppgaven blir gjort. Om vi er kraftig uenige med noen, må vi ha tillit til at også den vi er uenig med bare ønsker det beste for Forbundet. Om noen gjør en feil eller ikke får til å gjennomføre en oppgave, må vi ha tillit til at vedkommende har gjort sitt beste.

2. Du skal ta ansvar!

I en organisasjon gis det tillit og ansvar gjennom valgte verv, eller gjennom å få delegert konkrete oppgaver fra noen som har et verv. Gjennom denne tilliten blir man en nødvendig del av en større helhet og et større fellesskap. Dette ansvaret skal man ta på alvor. Hvis ikke vil enten helheten faller sammen, eller noen andre må gjøre den jobben du har fått ansvaret for. Å ta ansvar handler om å gjøre de konkrete oppgaver man er forelagt. Men det handler også å ta sin del av det kollektive ansvaret for beslutninger man har vært på å fatte. Særlig om de er kontroversielle, eller det har gått litt skeis.

3. Du skal være lojal!

Å være valgt til landsstyret i Forbundet, innebærer en lojalitetserklæring til Forbundet og det vi står for. Det handler om å følge opp sine verv og oppgaver innad, og om å snakke Forbundet opp – ikke ned – utad. Om det er noe eller noen som irriterer deg i Forbundet, om det er fattet vedtak du er uenig i, eller det er ting du mener skulle vært annerledes, tas dette opp internt, i de rette fora. Det handler også om lojalitet til de demokratiske strukturene i Forbundet: Å akseptere å tape avstemninger og valg.

Dette betyr ikke at du må være *enig* – eller late som om du er enig – i absolutt alt Forbundet vedtar. Men det betyr at du ikke går rundt og snakker om hvor dumme Forbundet er som har vedtatt det ene eller det andre. Fokuser heller på alt som er bra med Forbundet! Om du, som er aktivt med i Forbundet, framstiller Forbundet på en negativ måte, har det en veldig tung symboleffekt.

4. Bygg og respekter demokratiet!

At Forbundet er demokratisk betyr at flertallet avgjør, og at mindretallet respekterer dette. Om du har tapt en avstemning, går forbundslivet videre, og du bidrar til å følge opp det som er vedtatt selv om det ikke ble akkurat sånn som du hadde håpet. Demokratiet innebærer imidlertid også at mindretallet har en rett til å bli hørt og å få markert sitt syn. Og å arbeide for at organisasjonen skal fatte et annet vedtak senere.

5. Snakk åpent og ærlig!

Vær åpen og ærlig i debatter og diskusjoner. Unngå skjulte agendaer! Om forslaget ditt handler om å oppnå en spesiell ting – si dette tydelig, ikke prøv å ”snike det inn” ved å late som om det handler om noe annet og mindre kontroversielt. Om du har et problem med noen andre i styret eller i Forbundet – ta det opp med vedkommende, eventuelt med styreleder eller andre med en formell posisjon. Det kan være ubehagelig, men det er bedre å få snakket ut om ting enn å la mistenksomhet og irritasjon vokse seg stadig større.

6. Du har taushetsplikt!

Gjennom å være aktiv i – eller å ha verv i – Forbundet, kan man få med seg mange diskusjoner, spekulasjoner, personlige fortellinger, intriger og sladder. Forbundet og styremøtene skal være trygge rom der man kan snakke åpent og fritt. Derfor er det veldig viktig at man ikke røper for utenforstående noe som kan skade egen organisasjon, og at man ikke videreformidler informasjon om andre medlemmer som man har fått med seg via møter eller verv.

7. Unngå baksnakking!

I Forbundet skal vi snakke *med* hverandre, ikke *om* hverandre om vi har noe vi føler for å ta opp. Det gjelder enkeltpersoner, og det gjelder andre grupper i Forbundet. Har man et problem med noe et annet lokalforbund, styre eller utvalg gjør, tas det opp med vedkommende. Om det finnes grunner til at dét er vanskelig, kan man ta opp problemet i fortrolighet med lederen i lokalforbundet, lederen av NKS eller med generalsekretæren.

8. Gi rom! Ta plass!

Forbundet skal ha rom for alle. For å få til dét, må vi unngå at noen tar opp mer enn sin ”tilmålte” plass. Og at alle føler seg trygge nok til å ta ordet.

Gå gjerne noen runder med deg selv: Er du blant dem som snakker mest og lengst på møter og fester, ofte er midtpunkt og føler for å kommentere de fleste innlegg i en diskusjon? Da er det antageligvis en god idé om du jobber med å holde litt igjen. Er du av den mer tilbakeholdne typen? Kvier du deg for å ta ordet i debattene? Da går Forbundet glipp av dine tanker og innspill – som er *nøyaktig* like viktige som alle de andres. Så ta gjerne sjansen og hopp i det. Om dét er vanskelig på egen hånd, er det et godt tips å alliere deg med en annen som er litt stille under møtene, eller med noen i eller utenfor styret som du stoler på: Fortell om hvordan du føler det, og sørg for å gi hverandre oppmuntring og støtte før, under og etter møtene.

9. Unngå hersketeknikker!

Hersketeknikkene kan være kortsiktig effektive for å ”presse” dine ønsker gjennom. Men de er enda mer effektive i å ødelegge organisasjonskulturen.

10. Omfavn mangfoldet!

Mangfold er ikke bare et fint ideal. Det er også hardt arbeid. Det handler for eksempel om å gjøre en *aktiv innsats* for å få inn stadig nye stemmer og bakgrunner i verv og forbundsarbeid. Husk at terskelen for å takke ja er høyere for den som avviker litt fra flertallsnormen enn for den som glatt glir inn i den! Det handler om å være bevisst på hva man tar for gitt – og slutte med å ta det for gitt dersom ikke *alle* tar dette for gitt. Og det handler om hele tiden å minne seg selv (og andre) på at den som sier noe, mener noe, gjør noe eller oppfører seg på en måte som er litt annerledes enn det de fleste synes er helt normalt, ikke gjør noe *rart*, men er en nødvendighet for at Forbundet ikke skal stivne inn i én form.

Møteregele

Gode møter er effektive og demokratiske. Det finnes en regle og formaliteter som skal sikre at møtene blir nettopp dette. De er det lurt å gjøre seg godt kjent med!

Hvis man ikke er vant til å ha klart definerte møteregele, kan det kanskje først virke litt byråkratisk og tungvint. Men møteregele tjener både praktiske og demokratiske formål: Reglele skal sikre at møtene blir mest mulig effektive, og for at det skal være mest mulig tydelig for alle hva som til enhver tid foregår på møtet. I tillegg har gode kjøreregler en demokratisk funksjon, ved at de skal sørge for at alle har lik mulighet til å komme til å delta.

Her gjennomgås bestemmelsele og rutinele rundt

- Innkalling
- Saksliste
- Å delta i debatten
- Saksbehandling

Innkalling

Det er generalsekretær som er ansvarlig for å innkalle til LS-møtene, etter instruksjoner fra AU.

1. innkalling til landsstyremøtet der tid og sted angis sendes alle landsstyrets medlemmer og varaer senest fire uker før møtet.

2. innkalling med saksliste og sakspapirer skal sendes alle landsstyrets medlemmer og varaer senest en uke før møtet.

Innkallingen skal inneholde:

- Hvem som innkaller til møtet
- Tid og sted for møtet (inkludert når møtet skal avsluttes)
- Saksliste for møtet
- Sakspapirer (2. innkallingen)

Dette er for å sikre at møtet faktisk har et (eller gjerne flere) formål, for å gjøre møtet mer effektivt, og for å sikre at alle på møtet har anledning til å forberede seg på hvilke saker som skal behandles.

Innkallingen skal godkjennes ved åpningen av landsstyremøtet. Dette er fordi medlemmele av landsstyret skal ha anledning til å si fra dersom de mener det er uforsvarlig eller urimelig å behandle en eller flere saker. Det kan for eksempel være fordi:

- innkallingen har kommet så sent at mange ikke har hatt mulighet til å møte eller å forberede seg på viktige saker.
- det er såpass mange forfall til møtet (uavhengig av innkallingen) at det vil være mer redelig å utsette en viktig prinsipiell sak til et senere møte.
- noen har meldt inn en sak som ikke har kommet med på saksliste, og som de mener det er viktig og rimelig at behandles på dette møtet.

Merk at dersom et flertall i landsstyret ikke godkjenner innkallingen, er ikke møtet beslutningsdyktig. Da må det innkalles til et nytt landsstyremøte før sakene kan behandles.

Sakene på sakslista

AU setter opp et forslag til saksliste til møtene, som sendes ut med 2. innkallingen. Dersom du har en sak du gjerne vil ha tatt opp på neste LS-møte, varsler du det ved å sende en epost til leder eller generalsekretær. Det er også mulig å foreslå å sette nye saker opp på sakslista når sakslista behandles i begynnelsen av møtet. Men av hensyn til planleggingen av tid, og for at alle skal ha mulighet til å forberede seg på saken, er det alltid en fordel om saker meldes inn på forhånd. Merk at styreleder har rett til å prioritere saker. Dersom det er veldig mange saker på sakslista, er det styreleders rett og plikt å vurdere hvilke saker som kan utsettes til et senere møte.

Noen punkter på sakslista er faste:

Konstituering

Konstitueringen av møtet er det som skjer før selve møtet begynner. Dette er alle de «praktiske tingene» som skal avklares for at møtet skal holdes. Her godkjennes innkalling, saksliste og dagsorden, og det velges hvem som skal lede møtet og skriver referat.

Referatet fra forrige møte bør være sendt til alle så snart det er ferdigskrevet. Det bør i tillegg sendes ut sammen med innkallingen, og/eller deles ut på møtet. Referatet skal godkjennes fordi alle skal ha anledning til å si fra dersom de mener noe i referatet er feil, uteglemt, eller gir et skjevt bilde av hva som ble diskutert eller vedtatt. Dersom det skulle oppstå uenighet om dette, kan det avgjøres med en avstemning om hva som skal stå i referatet, før referatet endelig godkjennes.

Det er verdt å merke seg at referatet alltid skal godkjennes av det organet det gjelder for. Referater fra styremøter godkjennes av styret. Styret godkjenner ikke referater fra årsmøter, utvalgsmøter eller liknende.

Referater og orienteringer

Landsstyret godkjenner ved starten av hvert møtet referatet fra sist møtet. Dersom du mener noe i det utsendte referatet er feil, eller uteglemt, eller det er noe som ikke burde stå i referatet, melder du fra om dette før referatet godkjennes.

Orienteringssaker er saker til informasjon for landsstyret. Det fattes ikke vedtak i orienteringssaker. LS-møtene åpner gjerne med en runde med orienteringer fra de ulike lokalforbundene. Deretter får LS orienteringer om andre viktige møter eller hendelser som det er greit at LS er oppdaterte på.

Økonomi

Landsstyret får jevnlige oppdateringer på hvordan det går med regnskapet for NKS. Det er generalsekretær som legger fram regnskapet.

Organisasjonssaker

Dette er alle sakene om stort og smått i organisasjonen som LS må fatte avgjørelser i. Behandlingen av disse følger formalia som er beskrevet nedenfor.

Personalsaker

Personalsakene kommer ikke opp på hvert møte. Men det er alt som handler om ansattelser eller ansattes arbeidsforhold, instruksjer, lønn, eller lignende. *Merk at Landsstyret har taushetsplikt i personalsaker.*

Saksbehandling

Alle saker har en *saksansvarlig*, som presenterer saken som skal behandles. Hvor omfattende fremleggningen bør være, avhenger av sakens omfang og hvor kjent problemstillingen er. Man bør referere ulike syn og argumenter, og gjerne hva som har vært diskutert og/eller vedtatt omkring problemstillingen tidligere.

Saksbehandlingen i saker der det skal fattes vedtak bør følge en viss formel:

1. Saksansvarlig presenterer saken
2. Eventuelt forslag til vedtak leses opp
3. Diskusjon
4. Eventuelt flere forslag til vedtak fremmes i diskusjonen
5. Det settes strek for diskusjonen
6. Avstemning

Å tegne seg til debatten

Under landsstyremøtene kan du ikke snakke akkurat når du vil. Det er noen regler for hvordan man deltar i diskusjonene. Dette er for at alle skal ha lik mulighet til å komme til orde, uavhengig av hvor «flink» man er til å avbryte eller å snakke høyt, og for at møtelederen skal ha mulighet til å styre hvor lang tid diskusjonene tar.

Når man ber om ordet under et møte, gjør man det ved å gi tegn til møtelederen. Man *tegner seg* til enten *innlegg*, *replikk* eller *saksopplysning*. De klart vanligste er ”innlegg” og ”replikk” – i den rekkefølgen. Du gjør jobben til møtelederen mye lettere når du er nøye med å gjøre det tydelig hva det er du ber om ordet til.

Innlegg:

Når du tegner deg til innlegg stiller du deg i køen av alle som har bedt om innlegg. Det er møtelederen som holder orden på talemata og sier fra når det er din tur.

Det er vanlig at et innlegg kan vare i inntil tre minutter, og i innlegget kan du snakke om hva som helst som er relevant i forhold til saken som er under behandling. Du kan kommentere tidligere innlegg, komme med helt nye momenter, ta opp flere temaer og du står i det hele tatt temmelig fritt til å snakke om det du vil og rekker på dine tilmålte minutter.

Når du nærmer deg slutten av taletiden din, når det er for eksempel 30 sekunder igjen, skal ordstyreren gi deg beskjed om dette ved å banke lett i bordet.

Du tegner deg til innlegg ved å *rekke fram pekefingeren*:

Replikk:

Når du tegner deg til replikk får du ordet rett etter den som taler, selv om det kanskje er en taleliste med delegater som venter på å få ordet. Det er vanlig at en replikk kan vare i inntil ett minutt. I en replikk kan du *utelukkende kommentere direkte på innlegget som nettopp ble holdt*. Siden en replikk innebærer å ”snike i køen”, er det viktig å holde seg strengt til å kommentere innlegget rett før ditt når du får ordet til replikk. Du kan ikke bruke replikken til å komme med nye momenter til debatten, eller til å kommentere noe som noen andre har sagt tidligere.

Det er vanlig at det kun er anledning til to replikker på hvert innlegg. I tillegg får den som holdt innlegget det ble tatt replikk på, anledning til en kort svarreplikk til slutt.

Du tegner deg til replikk ved å *rekke fram pekefingeren og langefingeren sprikende i luften, som i et ”V-tegn”*:

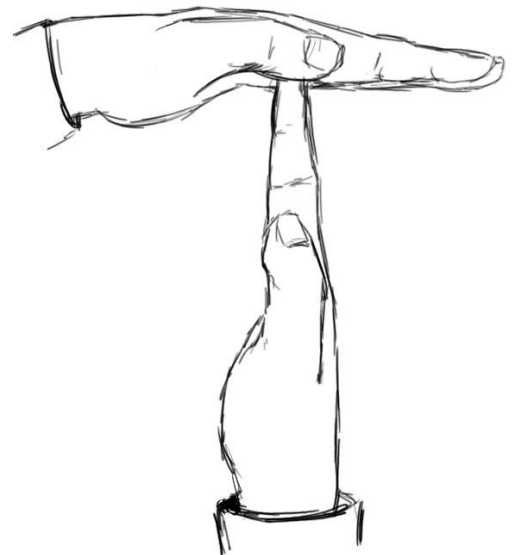
Saksopplysning/”til dagsorden”

Denne brukes sjelden. Om du tar den i bruk, får du ordet umiddelbart etter at den som har ordet er ferdig.

Dersom møtet diskuterer ting på helt feil faktagrunnlag – for eksempel at det har oppstått debatt rundt et forslag om å boikotte USA så lenge Kim Jong-Un er president der – kan man tegne seg til saksopplysning for å informere om hva som er fakta i saken.

Det samme tegnet brukes dersom du skulle mene det er ønskelig å *endre dagsordenen*, for eksempel fordi ordstyrerne har ”satt strek”, og det har dukket opp et helt nytt poeng du mener er vesentlig å få diskutert, eller du mener en sak trenger mer tid enn avsatt.

Du tegner deg til saksopplysning ved å *holde venstre hånd flatt over fingertuppene på din høyre hånd, sånn at de danner en ”T”, akkurat som når man ber om ”time out”*.

”Sette strek”

Om ordstyreren eller deltakerne synes en sak er tilstrekkelig belyst, og at debatten har nådd et punkt der de samme poengene stadig gjentas, kan det ”settes strek”. Når strek er satt, betyr det at det ikke lenger er mulig å tegne seg til innlegg i saken som behandles.

Ansatte

Landsstyret har *arbeidsgiveransvar* for de ansatte, som beskrevet i NKS' lover, § 15.4:

Det tilligger Landsstyret å opptre som arbeidsgiver overfor NKS ansatte. Dette innebærer blant annet å foreta ansettelse, å fastsette og revidere arbeidsinstruks, å forhandle om lønn og arbeidsvilkår og å sikre at ansattes rettigheter og arbeidsvilkår ivaretas.

Det er landsstyret som bestemmer hva de ansatte skal gjøre. Dette gjør landsstyret primært gjennom *stillingsinstruksene* som avgjør hvilke oppgaver som tilligger hver stilling, og gjennom direkte vedtak i landsstyret (eller AU). Landsstyret kan ikke tillegge ansatte oppgaver som går utenfor det som står i de ansattes arbeidsinstruks. Landsstyret kan heller ikke pålegge ansatte arbeidsoppgaver som går utover rammene som settes i *Arbeidsmiljøloven* og i *Landsoverenskomst for Virksomheter* som er tariffavtalen Forbundet og de ansatte er bundet av. (Et unntak her er generalsekretær, som i henhold til kontrakten har en såkalt «særskilt ledende stilling», som ikke er bundet av Arbeidsmiljølovens bestemmelser om arbeidstid, og i utgangspunktet er unntatt enhver regulering av arbeidstid utover at arbeidsbyrden ikke skal gå utover generalsekretærens helse. Det er imidlertid skrevet inn i arbeidsinstruksen at leder skal gripe inn dersom arbeidsmengden blir for stor).

Forbundet har for øyeblikket to ansatte: Generalsekretær og organisasjonsrådgiver. Disse utfører ulike oppgaver for organisasjonen, etter instruks fra Landsstyret. De ansatte er formelt ansatt i NSKF, og lønnes av dem. Begge de ansatte har primærarbeidssted i Universitetsgata 20.

Generalsekretær

Stillingen som generalsekretær i NKS er en administrativ stilling med personalansvar og noe lederansvar. Stillingen har tyngdepunkt i sentrale, administrative og organisasjonsbyggende oppgaver. Generalsekretær er sekretær for LS/AU, har praktisk arbeidsgiveransvar for alle ansatte og er daglig leder for driften i NKS.

Stillingen er en *åremålsstilling* det vil si at kontrakt skrives for en tidsbegrenset periode. Åremålet var i utgangspunktet på tre år, men er nylig blitt forlenget med tre nye år. Dagens kontrakt utløper derfor 1. september 2019.

Sentrale oppgaver for generalsekretær:

- Daglig leder for NKS
- Har et særskilt lederansvar for organisasjonsbygging
- Er sekretær for LS og AU
- Er *eksekutivt ansvarlig* for vedtak i landsstyret. Det betyr at dersom en oppgave ikke er tydelig delegert til noen andre, er det generalsekretær som skal iverksette det LS (eller AU) har vedtatt
- «Kunnskapsbank» for LS og AU: Holder oversikt over tidligere vedtak, instruks og reglement
- Er bindeleddet mellom NKS og NSKF
- Fører regnskap for NKS (ved hjelp av et regnskapsfirma) og lokalforbundene
- Utfører det praktiske arbeidsgiveransvaret for øvrige ansatte
- Kan representere NKS utad

Landsstyret har delegert *det daglige arbeidsgiveransvaret* for generalsekretær til lederen av NKS. Det betyr at det er leder som:

- prioritere arbeidsoppgaver for generalsekretær om denne blir pålagt for mye
- som holder medarbeidersamtaler
- som har årlige lønnsamtaler
- som delegerer arbeidsoppgaver til generalsekretær

Det siste punktet er viktig å merke seg. Hvert enkelt LS-medlem kan ikke pålegge generalsekretær arbeidsoppgaver etter «eget forgodtbefinnende». Det er det bare et samlet landsstyre (gjennom vedtak på LS-møte) og leder som kan gjøre.

Organisasjonsrådgiver

Organisasjonsrådgiveren er ansatt av Landsstyret for å bidra til å fremme NKS' formål, særlig gjennom å bidra til å styrke aktiviteten og den organisatoriske kompetansen i lokalforbundene.

Stillingen er en *prosjektstilling* tilknyttet *Plan for organisasjonsutvikling* som ble vedtatt på landsmøtet 2014. Dette var et treårig prosjekt, og kontrakten utløper 31.12.2016.

Sentrale oppgaver:

- Utvikle og gjennomføre skoleringsopplegg
- Rådgivning og hjelp til lokale styrer
- Praktisk ansvar for opprettelse av nye lokalforbund etter vedtak i LS/LM.
- Profilering av NKS
- Oppfølging av medlemsregisteret og nye medlemmer

Landsstyret har delegert *det daglige arbeidsgiveransvaret* for organisasjonsrådgiver til generalsekretær.

Det betyr at det er leder som:

- prioritere arbeidsoppgaver for generalsekretær om denne blir pålagt for mye
- som holder medarbeidersamtaler
- som har årlige lønnsamtaler
- som delegerer arbeidsoppgaver til generalsekretær

Eiendomsforvalter

På kontoret i Universitetsgata 20 sitter det også en eiendomsforvalter. Hun har ansvaret for oppfølging av NSKFs eiendommer. Det er NSKF som har arbeidsgiveransvaret for eiendomsforvalter, og landsstyret har ingen formell tilknytning til eiendomsforvalteren.

Personalkomiteen

Landsstyret opprettet i august 2014 en *personalkomite*. Den består av to forbundsvenner med god kunnskap om personalhåndtering. Denne komiteen har ingen vedtaksmyndighet, men skal bistå leder med råd og tips til personalhåndteringen.

Personalkomiteen består i dag av Sindre Stabell Kulø og Hannah Chetwynd. Valgperioden er tilsvarende generalsekretærs åremål (p.t. altså tre år), og sittende komité's periode utløper 31.august i år.

Komiteens oppgaver er:

- Ett medlem deltar som sekretær i medarbeidersamtaler med generalsekretær.
- På forespørsel gi LS innspill i personalsaker som omhandler generalsekretær.
- Gi innspill til LS hvis det er aktuelt å diskutere forlengelsen av generalsekretærs åremål.
- Gi råd og innspill til LS når ny generalsekretær skal ansettes.

Praktisk informasjon

Kontaktinformasjon:

Du kan kontakte hele Landsstyret på landsstyret@forbundet.no.

Leder, Audun Stranden: audun@forbundet.no, 951 30 427

Generalsekretær, Torkil Hvidsten: post@forbundet.no, 414 78 657

Einar Østerhagen (1. nestleder) – einar@forbundet.no

Andrine Elnes Rabbevåg (2. nestleder) – andrine@forbundet.no

Amalie Kvamme (Bergen) – amaliekva@gmail.com

Rasmus Rustad (Oslo) – rasmus-bolivar@hotmail.com

Frøydis Indgjerdingen (Oslo, vara til AU) – froeydisin@gmail.com

Malin Tvetervås (Stavanger) – malin-tv-p@hotmail.com

Andreas Gaard (Stavanger) – gaard20@gmail.com

Ann-Elen Leithaug (Trondheim) – ann.elen.os@icloud.com

Andreas Eggesvik (Trondheim) – andreas.t.eggesvik@hotmail.com

Malin Kleppe (vara, Bergen) – malinkleppe@hotmail.com

Sophie Panknin (1. vara, Oslo) – fine-panknin@gmx.de

Anders Møller-Stray (2. vara, Oslo) – andersms@gmail.com

Frida Sofie Øyen (3. vara, Oslo) – frida-sofie94@hotmail.no

Tone Reinertsen (1. vara, Stavanger) – tonerei95@hotmail.com

Shanwar Ali Khan (1. vara, Stavanger) – kshanawarali@gmail.com

Maria Regine Johannesen (1. vara, Trondheim) – mariaregine@hotmail.no

Anders Såstad (2. vara, Trondheim) – anders_saastad@hotmail.com

Møteplanen for perioden:

29. april-1.mai: Landsstyrehelg med skolering

18. juni: LS-møte (skype)

27.-28. august: LS-møte (i Trondheim)

23.-25. september: Forbundshelg

5.-6. november: LS-møte

21.-22. januar: LS-møte (LM-forberedelser)

18. februar: LS-møte (Skype)

17.-19. mars: Landsmøte

Forfall

Dersom du ikke kan komme på et LS-møte, må du gi generalsekretær beskjed om dette så raskt som mulig.

Reise/overnatting

Forbundet dekker reise inntil 1400,- kroner til hvert landsstyremøte. Du får refundert utleggene dine mot å fylle ut et refusjonsskjema og levere kvitteringer. Du er selv ansvarlig for å bestille reisen din til møtene.

Dersom du trenger overnatting under møtene, må du gi beskjed om dette. Forbundet skaffer deg overnatting, enten privat eller ved innkvartering på pensjonat/herberge.

VEDLEGG

Lover for NKS

Arbeidsprogram 2015-2017

Prinsippprogram

Teologisk plattform

Kjønnsrettferdig plattform

Grunnlagsdokument for Palestinaengasjement

Arbeidsinstruks generalsekretær

Arbeidsinstruks organisasjonsrådgiver

Retningslinjer mot seksuell trakassering